

I. HIEROGRAPHIA CRVCIS SIMPLEX.

4.

ST, uti animadvertis, multis distincta Iconibus, partim manifestis, partim obscuris. Inscriptio translata à Tabernaculo Mosis, ad Tabernaculum Christi, non incommodè. Icones inter, nihil clarius aut notius Cruce, nobis ita suspicienda, ut execrabilis felicitatis nostræ hostibus, Crucem facit antenna ex malo ad angulos rectos suspensa. Et hac, veluti bulla, insignire pectus, Christi Sponsa in Ecclesiaste iussa est, unde descripta, quæ hic in Cruce scripta. Sub Cruce sunt, & Plantæ, & Animantia, id est, Homines, qui à præclara natura, ad alterutram, ut Picus sentit, defecerunt. Vnicum quippe miseris & ærumnosis asyllum, Crux est, Sed & Palma, sub dextra Crucis, notatur Crux non tantum Theologica, sed & Mystica Pierii doctrina: quemadmodum Cervo Christus, Nam, ut illa, quo magis premitur; eò vivacius eminet; ita & Crux inclarescit calamitate. Ac quo fere pacto Cervus serpentes fugat; Christus Cacodæmones. Proxima, Cedrus est, Libani frutex, & ipsa imago Crucis, quod ramos ea forma divaricet, ut Ales supra sedens, sit Christus: hic enim ille est; sub cuius umbra alimur: fovemur: crescimus in virtutem. Cui consonat apud Ezechiam, ipse Dominus Deus: & sumam de medulla Cedri. Tertia est illa felix Olea, Ecclesiastis: sub qua, & ipso Crucis indice, Ovicula salubres herbas pascit, nihil jam metuens Diaboli insidias, pro quo Ludum introductum cernis: qui cervum fugacem, & agnum non mordacem fugit. Sub læva Crucis, totidem arbores sunt, dignæ nota. Reliqua utrinque, scalpri luxuries est. Prima infelix, (qua ferè voce Crux, aut palus supplicii à Romanis appellatur) & trunca imago Crucis, quæ ut agnoscas, hic est ille Aries, quem Abrahamus in vepreto cornibus impactum comprehendit, atque immolavit Deo. Supra arborem, octo Stellæ, libram representant, duæ examen: tergemina lances, qua ex re, clarius ipso sydere collucet: pœnam esse adæquatam delicto: & inontem fontium pœnas dependisse. Altera est. Cupressus, & ipsa feralis arbor. Crux inquam: Cuius apicem, Columbæ figura, Christi integritas tenet: Radices verò, quadrupes informe, filium perditionis, Mystæ arbitrantur. Postrema sit Platanus: quæ æstate Solem non admittit, hyeme transmittit. Hic equus recubat, id est, effrenata nostra Cupiditas. Nullo enim non tempore receptus est ad salutem. Supra Crucem Pellicanus est, typus Christi, Nam ut ille pullos suos, suo ipsius sanguine nos Christus refocillat. Sub Cruce Malus Punica, quæ licet undarum fluctibus videatur impeti; non commovebitur tamen. Tanta est firmitas Trianguli: & potentia Divinæ Triadis. Ac ut Malus Punica, Plinio observatore, resurgit à radice: ita & Crux strata: firmiorque est, ubi videtur penè eradicata, A dextra Trianguli, septem Lucernæ, de uno micantes condelabro, sunt totidem dona S, Spiritus: quæ Christo ita de nobis merito,

merito referamus accepta. Nam aliena, quæ sunt Holocausta; unius Christi sacrificium, omnia abolevit. Emblema circa tortile, majori indiget veneratione, quàm expositione. Nam Eucharistia Christi nos alit: Christus nos tondit: & sacris suis initiat: charitate conjungit: memoria mortis tuæ. Et ex aduerso, recordatione passionis suæ conterit: ac frangit cor aduersus pietatem procax, contrito & pœnitenti, ne desperet: oleum instillat: ac consolatur. Gratia S. Spiritus, postremò abluit, & suo sanguine irrorat.

II. Hierographia gemina.

1. Hieroglyptus Leo significat Leonem de tribu Juda, qui quanto ludibrio in crucem ascendit; tanto honore de cruce triumphavit. Hoc enim trophæum jam est, carnis domitæ: Mortis victæ: Orbis & Orci deniq; subacti.

2. Aquila verò sculpta sacro mysterio, enitentem virtute, quod Majestate tenebat, ad cœlum clamat Christum. Nam ut ipsa in altiorem charadram, si quando torretur siti, lapides dimittit; ita hic honestum pectus quinto capitali vulnere percussus, infera reclusit regna: & quorum sitiebat salutem, in lucem restituit, longè illustrior patiēdo; quam agendo David: qui totidem glareis hostem immantem stravit.

Symbola Sanctę Crucis.

III.
HIER. GEM.

Symbola Sanctę Crucis.

III.
H. G.

Symbola Sanctę Crucis.

V.
H. G.

III. HIERO.

PRIMO. Thronum Athenæus sedem honorariam, cum suppedaneo definit. Latini solium vertunt. Theologi Cathedram volunt, in qua quæ nusquam sedet, Majestas Dei confidat: id est, gloria coruscet. Glyptes, gloriam Principis universi non assequitur. Trinitatis figuram in fastigio non injuria locat. In medio sceptrum oculatum, quo prudentiam regnantis signarunt Ægyptii. Nos hic intelligimus providentiam Regis Regum Christi. Sub suppedaneo rivi manant (scansile est scalarum gradibus) ex eodem fonte in vitam æternam, Atq; hæc quidem omnia ad Deitatem Christi pertinent: & immortalitatem eius, qui pro nobis mortem obiit.

2. Palmitem de stipite suspensum degustant Alites. Et nos sanguine Christi de Cruce pendentis, dictu mirum, alimur.

IV. Hierographia gemina.

1. Antica ocio adversatur. Exempla sunt apes & formicæ, si quæ animalium, laboriosa infecta: ut Poësis naturam exprimit. Illas etiam æris sonitu colligimus: has arte dissipamus, aut cogimus nostro commodo. Ad crucem sine ambagibus, reducuntur. Feriari fernis non licet ita occupato, imò afflicto rerum Domino.

2. Postica injustitiæ. Struthiocamelus documento est, quem fretum viribus, destituit prudentia. Quid enim ineptius, quam tecto capite, molem illam corporis nudare hosti? Et assequitur, currentem licet, sagitta. Quot jam una pharetra sagittas habet? Sic peccantem & latentem, ut mortales, haud Deum immortalem pœna aut comitatur, aut tarditatē gravitate compensat. Ne hic Palmam sine causa pictam rere, quam Mystæ dicarunt Justo, quod rami frondibus fruges adæquent: & ipsa incorrupta sit, quales justitiæ præsidēs esse oportebat. Iam Palmæ assimilavimus crucem: sub qua nos ipsi agnoscere discimus, etiam si nos nostri, bruti animalis instar, cæperit antea oblivio.

V. Hierographia gemina.

1. Terebinthus, ea arbor est, sub qua infodit Patriarcha Jacobus signa, Crux inquam, quæ unius Dei cultu, Idolomaniam obruit falo & solo. Resinâ fundit, ita salubrem animæ hæc; ut illa corpori. Quid Jani imago ad arborem inimicam simulacris? vel Paganorum superstitione, & arte Cacodæmonis: vel significatione Mystica veræ prudentiæ. Nam si Janus bifrons: quod præterita & futura simul contempletur; Christianus est longè prudentior: qui ita animo repetit præterita, dicta & scripta, imò & facta; ut has rerum machinas, elato animo præteriens, memor Christi, à quo nomen habet, cruci nostra causa fixi; ad res multò angustiores contendat. Huc profectò spectat ad radices Grus, prudens gregalium dux, & soletis officii: quæ unguibus lapidem tenet, ne consopita torpeat, & jam non de grege aliquè increpans, sed ipsum Magistratum, muneris admonens.

2. Lotus est, ea suavitate apud Homerum; ut gustata, quæ nihil dulcius, patriæ desiderium tollat. Fabam Græcam Plinius eandem asseverat. Et hæc Crucem exprimit. Quid enim suavius salutē Animæ, quæ abs ea dependet. Certè cupit ille dissolvi & esse cum Christo. Nec ad terrestrem voluptatem reptat: qui verâ & cœlesti hac semel est delinitus. Sed audiamus volutrem, imò Animam volentem in cœlum: Quam dulcia, Lege Symboli reliqua: sunt enim sacra & verâ,

Symbola S. Crucis

6

^{VI}
HIER. GEM.

Symbola S. Crucis

^{VII}
H. G.

Symbola S. Crucis

^{VIII}
H. G.

VI. Hiero

VI. Hierographia gemina.

EN virtutis gemmæ, totidem facies, Temperantiæ & Fortitudinis. Delictiæ enim non est Crux.

6.

1. Si inimitabilis est Christi virtus; Bos ab armento digressus, quod fit, & fieri scribit Aristoteles, ἀμαγελεῖν vocat, & sub ilice, recubans, solitudinē nobis continentiam, & parsimoniam commendat: Jam enim non despumat in libidinem: & nos si vitaremus contagia: & ut ille, glandifera arbore, nos paucos contenti, pabulum Luxuriæ negaremus, ne tenor vitæ concinnior existeret & dignior Christo, cui vita nostra tanti constitit. Nec taurus solum non instruit, prò pudor! brutum animans; sed nec animans, frenum & canon, quæ de ramo ilicis vides pendere, ut appetitum refrenemus, & rationis canone compeſcamus.

2. Et hinc bellua nos animat. Rhinoceros est, ad fortitudinem, ut Taurus ad Temperantiam, melius nota Oppiano, quàm Aristoteli. Nam Romæ Pompeius exhibuerat populo: & Emanueli Regi Lusitaniæ exhibuit Cambesja. Fortitudinis exemplar est, quod è duello, quod cum Elephante, propter pasqua perpetuum est, nunquam redeat, ni parta victoria. Mori scilicet mavult, quam vinci. Ad Fortitudinem quoq; spectant, quæ vides de annosa quercu suspensa, Arcus & Pharetra, imò ipsa quercus, quæ suo robore, elidit robur tempestatis, ne dicam temporis. Ita longæva est, quanquam non vires corporis, sed animi robur, animans nos per animantia, plantas, & inanima Natura à nobis requirat. Fortis enim est, qui se ipse vicit: & quibus vulgo pauci reluctantur, si non ratione, recordatione crucis, superavit animi, veluti procellas, impetus.

VII. Hierographia gemina.

Mitia habemus exempla: sequuntur sæviora, planè, ut Medici expediunt acria, si placida remedia langueant; legislatores, si non possunt suffundere, effundunt sanguinem.

1. Ciconia infesta Anguibus; vindicta Dei est, justè in peccata animadvertentis, ut Symbolum sonantiùs loquitur.

2. Anseres vero, quorum imbecilliores, volatu prævertere conantur, & improbi nominantur à Poëta; & fugiunt laurum, vatibus amicam. Hi nos sumus, qui iater nos de improbitate contendimus: & vaticinia salubria fugimus. Miseri & hoc miseres: quod miseri esse volumus: & nolumus Crucis ærumnas momentaneas, anteponeere flagitiorum pœnis sempiternis.

VIII. Hierographia gemina.

Ad spem revocat Mystra animum, tactum conscientia scelerum.

1. Nam hinc Satyrum sententiam loquentem facit oppidò salubrem. Satyrus autem, homo est, ut ille, incupiditates diffuens: hinc enim verè homo non est, sed monstrum hominis. Quicumq; tamen est, salutem sibi promittit, Pentagonum intuens, & à fistula septem cicutis distincta averſus. Hæc scilicet totidem peccata capitalia discriminat: Illud ex duobus Triangulis, Deitatem in Humanitate, & hanc cum illa, mysticè repræsentat. Est enim in Deitate & humanitate Trias, quam D. Augustinus, tantopere veneratur atque admiratur.

2. Istic Simiam, turpissimam bestiam, simillimam nostri, pari pietate

B 4 informa-

Symbola S. Crucis.

IX

HIER. GEM

Symbola S. Crucis.

X

H. G.

Symbola S. Crucis.

XI

H. G.

informa-

informatam, Aus non est Simia, sed homo similis Simiæ, non corporis, sed morum fæditate : qui in Filio Patrem agnoscit. Hoc enim Davidis est, in Lumine tuo videmus lumen, & Luna à Sole lumen recipit. Tantum abest, ut ullius optata aspernetur tanta bonitas; aut miseriam spe fraudet misericordia.

IX. Hierographia gemina.

IN spe nos Mysta continet. Tuere mecum in utramq; eiusdem Numismatis faciem. 7.

1. Prymnesium est Festo tonsilla, sive palus, ad quem alligatur navis. Columna hæc, inquam, quæ spes salutis nostræ est, verè sacra Anchora, de Cruce Domini nostri dependens. Quoniam confirmata est super nos misericordia tua Domine : ut hîc ex Davidis vaticinio de Cruce, transcriptum cernis.

2. Cornucopiæ est ad stolonem pacis relegatum : Ac ne repetam de Amalthea fabulam, verum est Symbolum. Nam verè pax est, quam sequitur rerum omnium ubertas, diligentibus, qua nulla æquior est, legem Christi. Ac ut fortuna virtutem quandoq; exerceat; animo tranquillo & suis rebus contento suppetunt affatim omnia.

X. Hierographia gemina.

Christus omnibus pependit de Cruce; sed non omnes pendent à Cruce Christi, quod Mysta binis alitibus declarat.

1. Accipiter hos refert, qui aut impii aut ingrati sunt in meritum ita de nobis Christum, & olim à Mose relatus est inter immunda animalia: estq; infestus debilioribus natura. Vt meritò audiat, & sub huius imagine, Anima averfa à Deo : Os tuum abundat malicia.

2. Generosior Gallus gallinaceus, de cuius natura nihil ex Plinio afferam, natus enim domi est, Petrumq; increpuit violatæ fidei. Vt non injuria, sub forma Galli intelligamus Animam piam, sollicitantē suppliciiis Numen,

XI. Hierographia gemina.

In utroq; latere Quadrupes infirmum vides. Et non vides te tota animalanguere. Me miserum!

1. Elephantem variis morbis affici Ælianus observavit : & adversus infestiores, præsens remedium esse vinum. Jam docilem esse, & panè ad solertiam nostram accedere, Plinius refert. Hæc causa est, quod ægritudine animi correptum Mysta, sub Elephante exhibeat: ut sub mole corporis enormitatem vitæ intelligamus & execremur. Nam salvi esse possumus, si volumus. Ita in promptu est sanguis, qui de Cruce fluxit : & per vinum representatur.

2. Cervum sitibundum natura, cursus incendit magis. Nos nudos, inermes, rerum omnium indigos natura; hæc etiam destituunt sæpè, quæ nobis à Parente & Domino Naturæ obtingunt, non tam ullius injuria quàm nostra fœcordia ac nisi nos recipimus, unde fugimus, actum est. Hæc pia mens secum repetens, cervi instar, ad fontem vitæ revertit festiva,

Symbola

Symbola S. Crucis.

XII
H G

Symbola S. Crucis

XIII
H G

Symbola S. Crucis.

XIII
H G

XII. Hierographia gemina.

Primò. A Symbolo exordiat: Iter impiorum peribit, Horrenda vox, & vera. Nam extra salutem; quis locus saluti! Salus autem nostra, est Crux Christi. Ad Hieroglypton accedo. Draconi cum Elephante bellum esse Plinius scribit: ac ut ex arbore, tanquam ex specula, in transeuntem, sese lancinet, graphicè describit. Draconem agnosco hîc. Pro Elephante vel crocutam, vel feram aliam video. Illam certè idem Plinius insidiantem Homini facit & imitantem, hominis vocem: ut à societate in avia allectum perimar, Nihil prædæ, hoc loco, præter ossa *σκέλη* Apollonii scoliasies appellat. Et ipsa fera præda est Draconi, quem fulmine tangi, & cœlesti igne vides conflagrare. Ita inenarrabili Dei judicio aut humanitùs, aut divinitùs, impietas omnis castigatur, & quod imprimis mirère, impius impium castigat: superiorem legibus, Deus: Quamobrem maneamus sub Cruce Christi, Christiani: ne in invia illabamur, incidamus in feras,

8.

2. Lucifugæ sunt noctua, bubo & rana. Sunt & feræ quæ viribus non ita, ut solertia fidunt, quarum unam caput hîc exerentem puta. In scenam introducunt hos; qui inventa fruge, ad glandem relabuntur: & à luce, qui est Christus, Crucis imagine territi, in antiquam vitiorum sylvam abeunt, atque Mundicaligine delectantur.

XIII. Hierographia gemina.

1. Basiliscus, quem fama est, inter Serpentes, virulentia regnare: nemo enim vidit, si visû necat. Et si quod sceloton, nec affirmare autum nec negare. Hic, inquam, Basiliscus Princeps inferorum est: quem Princeps universi Christus domuit, unde hîc catena vinctus.

2. Draco custodiens aurea mala, ut insomnis excubat; sic nobis credita à Deo dona diligenter servanda sunt.

XIV. Hierographia gemina.

Informes Manium formæ: Duæ hîc sculptæ sunt.

1. Simiæ, immundi animalis, qua capitur Genius Luxuriæ,

2. Et vulpis, quæ exprimit Genium Homicidii. Veterator enim & fraudulenter moliens hostilia, Cacodæmon est. Quod autem vinctos tantos hostes cernimus; cum Principe tenebrarum subactos intelligimus, ne acumen dentium aut contemnamus, aut expavescamus.

Roman,

ROMAN PONTIFICE

Urbanus vi. antea D. Bartholomeus
Butillus Neapolitanus, Pontifex Max.

Bonifacius ix. alias Perinus Tomacelli
Neapolitanus Pontifex Max.

Innocentius vii. Sulmonensis alias Cos-
matus de Melioratis Pontifex Max.

Gregorius xii. Venetus, antea Angelus
Corarius Pontifex Maximus.

Alexander v. Graecus Cretensis, antea
Frater Petrus Philargi Pontifex Max.

Joannes xxiii. alias Balthasar Cossa
Neapolitanus Pontifex Max.

HIERO.